

ת"פ 59922/05/12 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו טאהא

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

02 דצמבר 2014

בפני כב' השופט אליהו ביתן

ת"פ 59922-05-12 מדינת ישראל נ' אבו טאהא

בעניין:
המאשימה:
נגד
הנאשם:
מדינת ישראל
מחמד אבו טאהא

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד לימור הילל

עו"ד מירי שיין

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם תוקן, והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה עיקריהן-

בתאריך 16.02.12 בסמוך לשעה 14:30, עמדו א.ר. קטין יליד 1998 (להלן: "המתלונן") וחברו, י.ה., קטין יליד 1998, על מדרגות העלייה לאוטובוס בתחנה המרכזית בבאר - שבע. הנאשם הגיע למקום ונצמד אל המתלונן מאחור. המתלונן הסתובב לעבר הנאשם ואז הנאשם חבט בפניו באגרופו, הכניס את ידו לכיס מכנסיו של המתלונן, הוציא ממנו את מכשיר ה"אייפון" של המתלונן ונמלט מהמקום בריצה, עם המכשיר. המתלונן וחברו רדפו אחרי הנאשם, אך הוא הצליח להימלט מהם. עוד באותו היום אותר הנאשם בביתו כשמכשיר ה"אייפון" ששדד מהמתלונן נמצא ברשותו, והוא השיב את המכשיר לאביו של המתלונן עפ"י דרישתו.

על יסוד הודאת הנאשם בעובדות, כאמור, הוא הורשע בעבירה של שוד, לפי סעיף 402 (א) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

2. הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון, במסגרתו המליצו הצדדים לבית המשפט להטיל עליו ששה חודשי מאסר בעבודות שירות, כפוף לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. עוד הוסכם, כי אם יימצא שהנאשם איננו כשיר לביצוע עבודות שירות, הוא יופנה לשירות המבחן ותיבחן האפשרות שהוא יבצע שירות לתועלת הציבור, תחת עבודות השירות. ואם יימצא שהוא אינו מתאים לביצוע של"צ, ימליצו הצדדים לבית המשפט להטיל עליו מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.
3. הממונה על עבודות השירות חיווה דעתו כי הנאשם איננו כשיר לביצוע עבודות שירות. על רקע זה ובהתאם להסכמת הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן. שירות המבחן ציין בתסקירו כי על רקע נתוניו ומגבלותיו של הנאשם, הוא מתקשה להעריך את יכולתו של הנאשם להתחייב לביצוע שירות לתועלת הציבור, והמליץ, להטיל על הנאשם מאסר על תנאי.
4. על רקע המתואר, הסכימה התביעה להסתפק בהטלת מאסר על תנאי על הנאשם ובחיובו בפיצוי המתלונן. ב"כ התביעה נימקה את עמדתה בגילו הצעיר של הנאשם, בכך שזו הרשעתו הראשונה, בנסיבותיו האישיות המיוחדות ובקשייו הקוגניטיביים - כעולה מתסקיר שירות המבחן ומחוות הדעת הפסיכיאטרית שניתנו עליו.
- ב"כ הנאשם הצטרפה לטיעוני ב"כ התביעה ולבקשתה. ובאשר לפיצוי, עתרה להסתפק בפיצוי נמוך, בשל מצבה הכלכלי הקשה של משפחת הנאשם והעובדה שאביו נכה והנאשם סועד אותו.
5. המעשה שעשה הנאשם והעבירה בה הורשע, מצדיקים בדרך כלל ענישה משמעותית. ואולם, גילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי, נתוניו המיוחדים - המורכבים, רמתו הנמוכה, אי התאמתו לביצוע עבודות שירות ולביצוע של"צ, הודאתו, החזרת הטלפון לבעליו זמן קצר לאחר האירוע, הזמן שעבר מאז ביצוע העבירה, והעובדה שמאז הנאשם לא הסתבך בעבירות נוספות, מצדיקים כיבוד הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים.
6. נוכח האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת פשע.
- ב. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן פיצוי בסך 500 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י' כסלו תשע"ה, 02/12/2014 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אם אכן הפקיד הנאשם כסף בתיק המעצר הקשור לתיק זה, הרי שמהכסף הזה ישולם הפיצוי שנקבע לנאשם והיתרה תוחזר לנאשם.

ניתנה והודעה היום י' כסלו תשע"ה, 02/12/2014 במעמד הנוכחים.